

Letterlijke verslag door dhr. A.A. Mollet (Alfred) op 15-01-2018 om 9.30 u over Jake Lucero, technicus en schutter van de B-24 neergekomen op 11 juli 1944.

Op de terugweg vanuit Duitsland is de B-24 beschoten. Mogelijk zijn ze in München al beschoten en is er schade ontstaan aan de brandstofleidingen. De vader van Mollet, Eugène, heeft nooit gehoord waar het toestel is neergekomen. Eugène Mollet, woonachtig op Plakkebord Waterlandkerkje, zat in het verzet. Nationaliteit Lucero weet A.A. Mollet niet. Het was bijzonder toen Lucero in de familie kwam. Ze waren met 4 kinderen. A.A. Mollet was toen 10 jaar. Lucero sliep nooit bij de familie in de schuilkelder. Hij sliep en verbleef in de voorkamer van de woning. We hadden een gemetselde kelder en waarschijnlijk heeft hij slechts 1 nacht in de kelder geslapen omdat het te gevaarlijk was in de kamer. Er kon niet met Lucero gecommuniceerd worden. Dat ging met handen- en voetenwerk. De kinderen werden uit de buurt van Lucero gehouden en mochten niet weten wie het was om te voorkomen dat ze per ongeluk iets uit hun mond zouden laten vallen richting de Duitsers. Eugène Mollet was wagenmaker. Op het hof van Jaeger op de splitsing Molenweg-Plaatweg, verbleef een hele colonne met Duitsers. Dat was vlakbij. Boven in de woning bij Mollet zaten Russische krijgsgevangenen. Er was 1 Duitse bewaker die de leiding had over de krijgsgevangenen. De Russen waren hele kleine mannetjes en wij kregen wel eens iets van hun. De legerleiding die bij Jaeger op het hof zat kwam regelmatig naar die krijgsgevangenen kijken. In de voorkamer zat Lucero, in de kelder zat de familie en boven zaten de Russische krijgsgevangenen. In feite was het een heel gevaarlijke plaats voor Lucero. Op een gegeven moment was er controle door een Duitser. Die ging ook in de kamer kijken waar Lucero verbleef. Lucero ging achter de geopende deur staan en Eugène Mollet voor de deur. Zo werd voorkomen dat de Duitser niets verdachts in de kamer zag. Stel dat die Duitser Lucero had ontdekt dan had Eugène Mollet ongetwijfeld de Duitser omgebracht. Daar keek hij niet voor in zijn handen. Hij was helemaal niet bang. Er waren op alle boerderijen wel Duitsers aanwezig. Lucero had gewone burgerkleding aan zoals de familie. (zie foto).

De foto met de 9 personen is genomen op de hofstede van Jan Dieleman in Waterlandkerkje. Op deze hofstede is nog lagere school geweest. A.A. Mollet woonde op Plakkebord en ging te voet naar Waterlandkerkje naar school. Er was op de hofstede een pooterbewaarplaats, een glazen gebouw, welke werd gebruikt als tijdelijk leslokaal. Elke dag liepen we over het klinkerweggetje naar de hofstede.

Lucero moest zoveel mogelijk afgezonderd blijven. De Duitsers kwamen regelmatig vanaf de hofstede van de Jaeger naar de wagenmakerij van Mollet. Dat was erg gevaarlijk voor Lucero. Vader Mollet vertelde niets over Lucero om gevaar van verraad, eventueel per ongeluk, te voorkomen. Mollet had ook een radio en luisterde op voor hem bekende tijden naar Radio Oranje. Die radio was ingegraven in het hok waarin hij zijn stookhout bewaarde. Over het gat was een grote wortelstronk van een boom gelegd om het aan het gezicht te onttrekken. Als Mollet in het gat naar de radio luisterde moest moeder Mollet de boel in de gaten houden. Kwamen er mensen en ook Duitsers in de buurt dan werd Mollet door haar gewaarschuwd en kon hij zijn radio uitzetten. De wasdraad was de antenne van de radio. Hij had alleen een ontvanger en dus geen zender. Het was een legerkleurige radio. Pa Mollet was over alles heel erg gesloten omdat er 4 kinderen rondliepen. Lucero heeft wel verteld dat hij in de buurt van Breskens neergekomen is en zo verder bij Scheele-Cijsouw terecht is gekomen. In de buurt van Terneuzen (Neuzen) is gezien dat het toestel de formatie heeft verlaten en hoogte heeft verloren. De vraag is waarom Lucero op het land is neergekomen en een aantal anderen in de Schelde. Het was westenwind. Het vliegtuig was onbestuurbaar. Wat is er mee gebeurd? Is het gedraaid? Volgens de verhalen is het toestel uitgebrand. Lucero at met de pot mee bij Mollet maar zat wel apart in de voorkamer. Wij waren met 6 personen. Ook moeder moest kunnen zwijgen als het graf richting de kinderen. Wij liepen tussen de Russische krijgsgevangenen en tussen de Duitsers op de hofstede van de Jaeger al spelende. Wat deed Lucero gedurende de dag? Dat is onbekend. Lucero is van 5 tot 18 oktober bij Mollet geweest. Lucero was een sympathieke man. Het afscheid van Lucero bij de fam. Mollet was ook emotioneel. De tanks die in 1944 aankwamen werden ondersteund door bommenwerpers. In de dijk, zo'n 2 km van ons vandaan,

hadden de Duitsers een veldkeuken uitgegraven. De Canadese tanks stonden bij de hofstede van Alphons de Jaeger. De Engelse vliegtuigen deden een aanval op die keuken omdat ze dachten dat daar nog Duitsers in zaten. Mollet sr. is naar Jake gegaan die al bij de Canadese tanks was en gezegd dat er geen Duitsers meer in die veldkeuken waren. Jake heeft dat tegen de tankbemanning gezegd. Die hadden radiocontact met de Engelse jagers waardoor ze stopten met de beschietingen. Mollet sr. en zijn vrouw hebben de beste zorgen aan Lucero gegeven, zoveel als mogelijk was. Hoe kwam Lucero in contact met de Canadezen? Jake en Mollet sr. zijn naar de tanks gegaan omdat er toch geen Duitsers meer waren. Jake is met de Canadezen meegegaan richting St. Kruis (waarschijnlijk Waterlandkerkje). Dat is het laatste wat fam. Mollet van hem heeft gezien. De fam. heeft zijn adres gekregen maar dat is later verloren gegaan. Mollet sr. heeft door iemand die de Engels taal beheerste een brief laten schrijven naar de vrouw van Lucero in Californië. Zij schreef terug dat hij even thuis is geweest, weer is weggegaan en is gesneuveld.

Eugène Mollet heeft ook een oorkonde ontvangen van de Amerikaanse President en van de Marchall van het leger. Ook een brief van Prins Bernhard. Ontvangen op 18-06-1946. De Amerikaanse documenten bevinden zich nog in originele kokers. Eugène Mollet zorgde ook voor onderduikadressen.